

[Stillinger]

Med SiD's og SALA's enighed i baghovedet vil jeg tillade mig ganske kort at citere et par af talerne fra 1988 – det var jo 200-året for stavnsbåndets ophævelse – og jeg vil starte med at citere De Konservatives ordfører dengang, fru Pia Christmas-Møller, som slutter sin tale med at sige, at man ikke kan støtte loven, »... fordi vi mener, at en modernisering af medhjælperloven må ske på grundlag af de involverede parter udtrykte behov«. (Folketingets forhandlinger 1987-88, 1 samling, sp. 9328).

Det behov har vi nu. Jeg glæder mig over, at De Konservative dengang sagde det. Jeg vil fortsætte med CD's repræsentant – det er så ikke den samme som i dag – det var fru Birgith Mogensen, som sagde: »I det hele taget tyder meget på, at det, man foreslår her, tænkes gennemført helt uden om organisationerne, og det synes vi er en rigtig dårlig idé.« (Sammesteds, sp. 9332). Det synes vi også, så vi er da glade for, at CD også her kan støtte, at der nu er enighed mellem parterne.

Jeg vil fortsætte med hr. Glistrup, som selvfølgelig også var på banen med en lang, tung tale, som var dobbelt så lang som alle de andres tilsammen. Der står: »Allerbedst var det måske nok, at man slet ikke havde nogen lov på området« (Sammesteds, sp. 9334).

Det er jeg glad for at hr. Glistrup sagde, for det er nøjagtig det, det drejer sig om her. Hr. Glistrup, SF og Socialdemokratiet er nu enige om, at vi slet ikke skal have nogen lov på dette område.

Så vil jeg til allersidst citere den daværende arbejdsminister, hr. Henning Dyremose, som sagde, at »hvis lønmodtagerorganisationen og arbejdsgiverorganisationen kommer sammen og siger, at de gerne vil have en revision, er jeg altid meget modtagelig«. (Sammesteds, sp. 9340). Lad os da håbe, at den nuværende arbejdsminister er lige så modtagelig.

Så med disse fire korte citater, som jeg selvfølgelig stadig forventer står til troende, må man da håbe på, at udvalgsarbejdet bliver kort, og at vi bliver enige om at afskaffe denne forældede og skadelige lov.

Men som sagt: SF støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes, det var udmærket, at hr. Stillinger forlængede citatrækken, men jeg synes, det var

særdeles uheldigt, at hr. Stillinger benyttede anledningen til en sådan udlægning, som er langt, langt fra virkelighedens verden.

Naturligvis er det rimeligt i sådanne ansættelsesforhold, at man har en vis hensyntagen til en husorden, eftersom man bor sammen. Man må forudsætte, at en sådan husorden er lagt frem ved ansættelsen. Når man nævner eventuel vægring ved at deltage i en morgenandagt, som jeg ved holdes i mange hjem på landet, ville jeg gerne se den, som holder en morgenandagt, der vil tvangsindlægge nogen til at deltage i den. Naturligvis vil det ikke være groft brud på husordenen, om man siger: Nej, det her går jeg fra, men naturligvis vil det være et groft brud på husordenen, hvis man stiller sig op, imens den øvrige familie er samlet om dette, og larmer, bander og skælder ud over det. Det ville være groft brud på husordenen. Men jeg går heller ikke ud fra, at der er noget dannet, pænt menneske, der vil finde på det. Endvidere kunne jeg også forestille mig grove brud på husordenen, hvis man holder drikkegilde det halve af natten på værelset, så resten af familien ikke kan sove.

Det er den slags ting, der er tænkt på, og naturligvis ikke sådan noget vås – undskyld udtrykket – som hr. Stillinger henviser til med sit eksempel.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal blot lige sige til hr. Stillinger, at jeg har da læst meget af bemærkningerne, og jeg har også læst, at der står: Såvel landbrugets arbejdsgiverorganisation, SALA, som Specialarbejderforbundet, SiD, har klart tilkendegivet deres modstand mod medhjælperloven i dens nuværende form. Men deraf ser jeg for det første ikke, at der står i bemærkningerne, at de to organisationer går ind for en afskaffelse af medhjælperloven. Endelig kan man vel heller ikke være helt sikker på, at dette er dokumentation nok for, at de to organisationer går ind for det.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Først til fru Else Theill Sørensen. Det er klart, at det ikke er hverken SALA eller SiD, der skal bestemme, om vi skal ændre loven. Det